

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19089/2022
11.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Тадић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1893/21 од 09.12.2021. године, у седници одржаној 11.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1893/21 од 09.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2120/17 од 03.11.2020. године, ставом првим изреке, констатовано је да је тужба тужиоца повучена у делу у коме је тражио да суд обавезе тужену да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 57.306.482,33 динара и то по основу обављеног неплаћеног рада у редовно радно време износ од 7.312.000,00 динара, обављеног неплаћеног прековременог рада у износу од 11.133.000,00 динара, губитка плате за време незапослености по престанку лишења слободe износ од 1.030.946,00 динара, разлике у платама пре и после штетног догађаја, износ од 3.069.703,00 динара, губитка пензије износ од 1.905.833,33 динара, разлике у пензијама у износу од 32.230.000,00 динара и изгубљеног бенефицираног стажа у износу од 625.000,00 динара, са законском затезном каматом од 03.11.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде рехабилитационог обештећења за претрпљене душевне болове због лишења слободe његовог оца, сада пок. ББ, исплати износ од 640.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.11.2020. године па до исплате. Ставом трећим изреке, делимично је одбијен као неоснован захтев тужиоца у делу у коме је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу на име накнаде рехабилитационог обештећења за претрпљене душевне болове због лишења слободe његовог оца сада пок. ББ исплати износ од још 2.360.000,00 динара преко досуђеног од 640.000,00 динара а до траженог износа од 3.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.11.2020. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да тужиоцу на име претрпљеног страха исплати износ од 3.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.11.2020. године па до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је

тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 143.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1893/21 од 09.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 2120/17 од 03.11.2020. године у ставу другом, четвртм и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П 2120/17 од 03.11.2020. године у ставу трећем изреке, тако што је обавезана тужена да на име накнаде нематеријалне штете као рехабилитационог обештећења исплати износ од још 560.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.11.2020. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, док је тужбени захтев у преосталом делу а за износ од још 1.800.000,00 динара до траженог износа од 3.000.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.11.2020. године одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23 - ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете по основу рехабилитационог обештећења поднета је 05.05.2017. године. Побијана вредност предмета спора је износ од 4.800.000,00 динара, а што према средњем курсу НБС представља износ од 38.943,08 евра (1 евро = 123.2568 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о новчаном потраживању у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

